

عنوان مقاله:

نقش منظر آموزشی دارتقاء کیفیت فضای آموزشی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی یافته های نوین عمران معماری و صنعت ساختمان ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سارا طاهرسیما - استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شرق، تهران، ایران

سمیه شفیعی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شرق، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

از دیدگاه روانشناس محیط، فضاهای آموزشی باید در روند یادگیری موثر عمل نموده و به عنوان ابزاری آموزشی مطرح هستند. در محیط های آموزشی نیازهای مختلف دانش آموزان در قالب فضاهای بسته (کلاس های درس) خلاصه نمی شود و فضاهای باز و نیمه باز در تعامل با طبیعت و با فراهم آوردن قابلیت انجام فعالیت های گروهی، در افزایش تعاملات اجتماعی، کسب تجربیات جدید، یادگیری مهارت های اجتماعی و افزایش اعتماد تاثیر ویژه ای دارد. هدف این مقاله، بیان اهمیت فضای باز و نیمه باز در ترکیب با فضای بسته است که از آن به منظر آموزشی نام برده میشود و اصول آن بیان می گردد. همچنین تغییرات نقش فضای باز و نیمه باز در مدارس سنتی و نوین ایران مورد بررسی قرار می گیرد. روش تحقیق پژوهش حاضر به شیوه کیفی است و جمع آوری مطالب به صورت کتابخانه ای بوده است. دیده شد که در اصول طراحی منظر آموزشی، باید دو دیدگاه منظر آموزشی به عنوان کلاس درس (فضای بسته و باز) و منظر آموزشی به عنوان منابع آموزش، را مورد توجه قرار داد. برای دستیابی به اهداف منظر آموزشی می توان از عواملی چون عناصر طبیعی، رمز و راز و پیچیدگی، خلوت و آسایش، مسایل صوتی و آکوستیک، انعطاف پذیری، جزییات، تنوع و انسجام و بازیپذیری بهره گرفت.

کلمات کلیدی:

مدرسه، کلاس، فضای باز، نیمه باز، بسته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/863498>

